Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Ser[mo] p[ri]mus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

Visual Library

Dñica.xxi.poſt Trinitatis

PRim⁹ art. An poſſit hō ex libero ar
bitrio a morte pcti reſurgere: Uide
ſup̄. Uel an p pctō iuſte ſit īferēda mors
gehēne: Uide dñica.iij. poſt paſcha ſerm.
SEcūdus arti. In p̄ceꝑ. ⁊c̄. In hoc
tertio qḋ eſt infirmitatꝫ curatio. Cir
ca quā tria ſunt iuxta euāgeliuꝫ notāda.
Primo diligētia ꝑparatiua.
Scḋo efficacia oꝑatiua.
Tertio beniuolētia regratiatiua.
Primo diligentia ꝑparatiua. Amos.iiij.
Preparare in occurſuꝫ dei tui iſrl̄. Ad hanc
ꝑparationē neceſſarie ſūt tres affectiones q̄
in euāgelio notātur. Prima eſt affectio
ſperatiua: Regul⁹ em̄ ille cū audiſſet q̄a
veniret ieſus a iudea ī galileā abijt ad eū
ſperās impetrare ſanitatē filij. Sic pctōr
audiēs qm̄ ieſus ad eos vēit q̄ a iudea.i.
ꝯfeſſiōe veniūt in galileā.i. trāſmigratōez
a pctis dꝫ affectu mētis ad eū accedere ī
ſpe recuꝑande ſanitatꝫ ſpūalis. Prouerb.
xxviij. Qui ſperat in dño ſanabit̄. Scḋa
eſt affectio timoratiua. Timebat em̄ ille
ne filius morte p̄ueniret̄ an̄ aduentū dñi.
Incipiebat em̄ mori. Jō dicit: Deſcēde p̄
us q̄ꝫ moriat̄ fili⁹ me⁹. Sic ⁊ pctōr time
re debꝫ ne morte p̄occupet̄ anteq̄ꝫ ad euꝫ
deſcēderit dñs ꝑ grām. Jā em̄ mortu⁹ eſt
ꝑ culpaꝫ ⁊ incipit mori morte gehēne cui
multū appropinq̄t. Ps̄. Appropinquerūt
vſq̄ꝫ ad portas mortis. Tertia eſt affe
ctio dep̄catiua. Dep̄cabat̄ em̄ ille dñm vt
deſcēderet ⁊ ſanaret filiū ei⁹. Et q̄ꝛ orō fie
ri debꝫ cū integra fide: Jō dñs arguēs eū
in fide tepidū dixit ei. Niſi ſigna ⁊ ꝓdigia
videritis: nō creditꝫ. Greg. Qui⁹ itaq̄ꝫ in
chrō credidit quē nō putauit poſſe ſalutē
dare niſi p̄ſens eſſꝫ ī corꝑe. Uerūtn̄ q̄ꝛ ille
ex deuotiōe repetijt orōem di. Dñe deſcē
de p̄us q̄ꝫ moriat̄ fili⁹ me⁹. iō exaudit⁹ ē.
Theop. Accedat hō ad ieſū ⁊ p̄cet̄ vt deſ
cēdat.i. ꝯdeſcēſu miē vtat̄ ⁊ parcat pctis
p̄us q̄ꝫ a voluptatū infirmitate mortifice
tur. Hec aūt dep̄catio dꝫ fieri cū fide Ja
co.j. Poſtulet aūt in fide nihil heſitans.
Scḋo eſt ꝯſiderāda efficacia oꝑatiua.
ſcꝫ in chrō qui ſolo v̄bo filiū abſens ſana
uit dicēs: Uade filius tu⁹ viuit.i. d̄ ianua
mortis ꝑfecte ſanitati reſtitut⁹ eſt. Greg.
Redēptor nr̄ vt oñderet q̄ꝛ q̄ alta ſunt ho
minib⁹: deſpicienda ſunt ſanctis. Et q̄ hoi
deſpecta ſunt: deſpiciēda nō ſunt: ad filiū
reguli ire noluit: ad ſeruū aūt centuriōis
ire paratus fuit. Chryſ. Nabuchoḋ. itaq̄ꝫ
nūc plrimi inueniunt̄ imitari: vt em̄ ille tūc
de imagine: ſic mō aliqui de veſte p̄cioſa ⁊
equis vl̄ currib⁹: de ampliatiōe domoꝝ et
picturis parietū opinātur ſe eē meliores.
quia em̄ qḋ erāt hoīes ꝑdiderūt: ſollicite
huc illucq̄ꝫ circūeūt aliūde ſibi glīaꝫ q̄rūt
oī ſane irriſiōe pleniſſimā. Credidit ḡ re
gulus ſmoni ieſu: nōdū tn̄ integre. Qḋ pꝫ
quia eo deſcēdente: cū ſerui occurrētes fi
liū ſanatū nūciarent interrogabat ab eis
horā in q̄ melius habuerat: q̄ſi volens cer
tificari vtꝝ hoc caſu factū eſſet vel ex p̄ce
p̄to chri. Et dixerūt ei: q̄ꝛ heri hora ſepti
ma reliq̄t eū febris. Cognouit igit̄ pater
q̄ꝛ illa hora erat in q̄ dixit ei ieſus: Filius
tu⁹ viuit. Spūaliter. Preparato pctōri per
affectiōes ſupdictas dixit dñs: Uade ⁊c̄.
Theophil̄. Uade.i. ꝑfectū ꝯtinuū in bo
no oſtendas: ⁊ tūc filius tu⁹ viuet. Si āt
ambulare ceſſaueris: mortificabit̄ tibi in
tellectus circa boni oꝑatiōez. Itē ſpūalit̄.
febris iniq̄tatis relinq̄t pctōrem hora ſe
ptima. Per ſeptē horas intellige ſeptē cō
ſideratiōes q̄s videre poteris dñica.iiij. q̄
dragesime. ſermōe poſt meridiē: ⁊ in vlti
ma q̄ eſt amoris inductiua relinq̄t hoiem
febris pcti. Tertio eſt ꝯſiderāda beni
uolētia regratiatiua: q̄ꝛ peccator reuoca
tus et a febre pcti curat⁹ debet gratias a
gere deo: q̄ſi dicat cū Ps̄. Benedic ani
ma mea dominū ⁊c̄. Qui ſanat oēs infirmita
tes tuas. Et hoc notat̄ q̄ꝛ regul⁹ iſte re
cognoſcēs beneficiū ſibi factū credidit in
chrm: et domus eius tota.i. familia grās
agentes deo. Nec ſine cauſa cū et bruta a
nimalia recognoſcāt benefactores ſuos.
Exemplū dicit̄: Si elephas ceciderit ī
foueā ⁊ venerit aliquis q̄ eū extrahat: de
poſita omī ſilueſtreitate ſequit̄ eū q̄ eū ex
traxit tanq̄ꝫ ſibi grat⁹. Et Auguſti. dicit:
Quis ſenſus homis nō erubeſcat ſine lau
dū celebritate diē claudere: cū minutiſſi
me aues ſumma cuꝫ delectatione ⁊ dulcī
carmine ortum diei ꝓſeq̄ntur ⁊ noctis.
PRo tertio articulo applica quod po
nitur ſerm.ij. dñice.iij. poſt epiphā
niam.
Dñica.xxij. poſt Trini. Ser. p̄mus.

Nonne opor

tuit ꝛ te miſereri ↄſerui tui ſi⸗cut et ego tui miſertus ſum. Matth. xviij. Cõfidim⁹ in dño ieſu: quia qui cepit in vobis opus bonũ ꝑficiet vſ ꝙ i diẽ chꝛi ieſu. Philip. j. In verbis thema⸗tis nos vult impellere dñs ad miſcdiam inuicẽ exhibendã exẽplo ſui. Etſi miſeri⸗cordes ſum⁹ inuicẽ: ↄfidere debem⁹ quia et miſericors nobis erit dñs. Vñ dr apo⸗ſtolus: Cõfidim⁹ ꝛc. Ubi ſꝫ tria ↄſiderã⸗da. ¶ Primũ ↄfidentie affectio. Cõfidi⸗mus in dño ieſu. ¶ Scdm affectiõis ex⸗preſſio. Quia qui cepit in vobis opus bo⸗nũ ꝑficiet. ¶ Tertiũ expreſſionis perfe⸗ctio: Uſ ꝙ in diẽ chꝛi ieſu. ¶ De pmo ps. In dño ↄfido. ¶ De ſcdo Philip. ij. Ope⸗ratꝛ in nobis velle et ꝑficere. ¶ De tertio. j. Theſ. v. Integer ſpũs veſter in aduentu domini noſtri ieſu chꝛi ſeruetꝛ.

¶ Nonne ꝛc.

Primꝰ ar. Accipe qõnes d dei miſeri⸗cordia vel de miſericordia hominis ad hominẽ. Dñica. iij. vel. iiij. poſt Trini. Et ſilr in ſeqntib⁹ duob⁹ ſermonib⁹.

Secundus articlꝰ. In euãgelio ꝓpo⸗nit dñs ꝑabolam inductiuã ad miſe⸗ricordiam inuicẽ exhibendã de rege q vo⸗luit rõem ponere cũ ſeruis ſuis ꝛc. Et in fine di. Sic ꝛ pater me⁹ celeſtis faciet ꝛc. Aug⁹. Narrauit dñs ſimilitudinẽ valde terri bilẽ: qꝛ ſilẽ eſt regnũ celoꝝ hoi regi q poſuit rõem cũ ſeruis ſuis ꝛc. Idẽ. Omis hõ debitor eſt dei: ꝛ debitorẽ habꝫ fratrẽꝫ ſuũ. Iõ deus iuſtus ↄſtituit tibi reglãꝫ in debitore tuo: quã faciet ꝛ ipe in ſuo. In il⸗la aũt ꝑabola euãgelica Tria nobis inſi⸗nuantꝛ ↄſiderãda q ſꝑ cordib⁹ noſtris in⸗fixa debent eſſe.

¶ Primo eqtas reddende rõnis.
¶ Scdo benignitas diuine miſeratiõis.
¶ Tertio neceſſitas nrẽ imitatiõis.

In hoc ſermõe de pmo qd notatꝛ cũ dicitꝛ. Silẽ eſt reg. celo. hoi regi q voluit rõem .i. ↄputatiõꝫ põere cũ ſeruis ſuis. Regnũ celoꝝ hic dr ſtat⁹ ecclẽie militãtꝫ: q iõ celo⸗rũ regnũ dr: qꝛ legib⁹ celi ſubijcitꝛ: ꝛ de ea ad celũ ꝑuenitꝛ. In ꝑdictis aũt ꝟbis tria nobis innuuntꝛ multũ terribilia.

¶ Primo ſublimitas iudicialis ↄdiciõis.
¶ Scdo impoſſibilitas finalis euitatiõis.
¶ Tertio nccitas obediẽtialꝭ ſubiectiõis.

¶ Primo ꝛc. ſ. ſũma ptãs iudicis corã quo nos oꝑꝫ rõeꝫ reddere: q tangitꝛ cũ dr: ho⸗mini regi. Hic rex eſt ipe chꝛs: de q dicitꝛ Apoc. xix. Rex regũ ꝛ dñs dñantiũ: Hui⁹ aũt regis potẽtia eſt inuicibilis: ſcia infal⸗libilis: iuſticia inflexibilis. Iõ mirabilr ti⸗mẽd⁹ eſt Hiere. x. Quis nõ timebit te: o rex gentiũ. ¶ Scdo impoſſibilitas finalꝭ euitatiõis: cũ dr: Qui voluit rõem pone⸗re. Qd eñ voluit dñs volũtate bñplaciti ei nõ eſt impoſſibile aliter fieri in ſenſu cõ⸗poſito. Sap. xvj. Manũ tuã effugere im⸗poſſibile eſt. Et Heſter. xiij. Dñe rex ops in ditiõe tua cũcta ſunt poſita ꝛ nõ eſt qui tue poſſit reſiſtere volũtati. ¶ Tertio ne⸗ceſſitas obediẽtialꝭ ſubiectiõis: cũ dr: Cuꝫ ſeruis ſuis. Cũ eñ ſerui tãti dñi ſim⁹: ne⸗ceſſe eſt nos plena obediẽtia eſſe ſibi ſub⸗iectos. Ipſe eñ dr Leuitꝛ. xix. Ego dñs: leges meas cuſtodite. Si aũt ↄtrariũ fe⸗cerim⁹ multũ nobis timendũ eſt cũ an ei⁹ tribunal venerim⁹ ne tanꝙ ſerui inutiles eijciamur in tenebras exteriores: vt dicit Matth. xxv. Et tanꝙ ſerui nequã trada⸗mur tortorib⁹: vt dr in euãgelio hodierno. O ꝙ timẽdũ eſt illd iudiciũ Heb. x. Hor⸗rendũ eſt incidere in man⁹ dei viuẽtis. Exemplũ de Agathone Uide in ſecũdo aduẽtuali. feria. v. poſt ſcdam dñicam.

Terti⁹ arti. Aud. ꝛc. Et vere grauiſſi⸗mũ eſt negociũ corã deo reddere rõ⸗nẽ. Notate qd dr lex. Quãtitas negocij ẽ conſideranda. ff. de iud. Nõ nunꝙ. Et. C. Uñ vi. l. Si qñ. Et de appellatiõib⁹. Cũ ſit romana. Et de iureiurãdo. c. vl. In fi. Attẽdite. Si qs hꝫet rõem reddere pru⸗dẽti et ſeuero ꝑncipi de centũmille flore⸗nis: credo mltũ ſollicit⁹ eſſet: ꝑſertim ſi in⸗utilr ↄſũpſerit. Expone ꝛ applica qm vni⸗cuiꝙ dictur⁹ ẽ dñs illd Luc. xvj. Redde ratiõem villicatiõis tue.

¶ Ser. iij. p eadẽ dñica xxij. poſt Trinita.

Nonne opor

tuit ꝛc. Hoc oro vt charitas v̄ra magꝭ ac magꝭ abũdet in ſcia ꝛ in omi ſẽſu vt ꝓ. po. vt ſitꝭ ſince. ꝛ ſine offenſa i diẽ ieſu. Phil. j. Si tꝫs ſim⁹ miſicordes iui⸗

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN